

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117220892
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7117220892.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: Q.. Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. X, S., zast. JUDr. Ladislavom Riedlom, advokátom, so sídlom Slovenská 46, Prešov, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 780,09 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 03.10.2019, sp. zn. 15C/29/2017

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 03.10.2019, č.k. 15C/29/2017-116.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom zo dňa 03.10.2019, č.k. 15C/29/2017-116 žalovanému uložil povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 780,09 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 780,09 EUR od 29.08.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 780,09 EUR s prísl., ktorú odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 04.08.2012 zmluvu o úvere č. 4207099632, ktorá bola vopred pripravená v neprospech spotrebiteľa - žalobcu. Žalovaný použil pri uzatváraní zmluvy predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu, ktorej obsah bol žalovaným vopred pripravený bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť jednotlivé zmluvné ustanovenia. Keďže zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle zákona, a to termín konečnej splatnosti úveru, RPMN, výšku, počet a termíny splátok istiny a úrokov, je úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca žalovanému uhradil sumu 3.580,09 EUR, pričom úver mu bol poskytnutý v sume 2.800,- EUR. Žalovaný teda prijal sumu 780,76 EUR bez právneho dôvodu, a preto je povinný ju vydať.

3. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalovaný ako veriteľ so žalobcom ako dlžníkom - spotrebiteľom uzatvoril dňa 04.08.2012 Úverovú zmluvu č. 4207099632, na základe ktorej poskytol žalobcovi úver vo výške 2.800 EUR, ktorý sa žalobca zaviazal splatiť formou 84 mesačných splátok vo výške 66,87 EUR. Celková čiastka úveru predstavovala 5.211,44 EUR z čoho náklady spotrebiteľa tvorili sumu 2.421,44 EUR, ročná úroková sadzba predstavovala 18,86 % a RPMN hodnotu od 21,6 do 22,3 %. Žalobca na pojednávaní dňa 03.10.2019 vypovedal, že úverovú zmluvu uzatvoril v rýchllosti, pretože súrne potreboval finančné prostriedky. Poskytnutý úver splácal pravidelnými mesačnými splátkami tak ako boli dohodnuté v zmluve až do obdobia, kedy stratil zamestnanie. Následne sa dostal do

zoznamu neplatičov u žalovaného asi na dva mesiace, z ktorého dôvodu sa žalovaný pokúšal u nového zamestnávateľa žalobcu o výplatu zrážok zo mzdy, k čomu však nedošlo, keďže súd prvej inštancie vydal neodkladné opatrenie, ktoré mu v tom zabránilo.

4. Súd vec právne posúdil podľa § 39, § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, 2, 3, § 451 ods. 1, 2, § 458 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a § 1 ods. 2, § 2 ods. 1 písm. a), b), § 9 ods. 1, 2, § 11, § 19 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a konštatoval, že uzatvorená úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, keďže žalovaný je právnickou osobou, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalobca je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. tak uzatvorená zmluva musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 cit. zákona.

5. Podľa názoru súdu prvej inštancie hlavným dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je skutočnosť, že v zmluve o úvere nebola uvedená adresa predávajúceho, na ktorej mohol spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) zák. č. 129/2010 Z. z., pričom úverová zmluva svojím obsahom tiež porušuje cit. zákon aj tým, že neobsahuje presnú výšku RPMN podľa § 9 ods. 2 cit. zákona, keďže podľa obsahu zmluvy bola dohodnutá RPMN v rozsahu 21,6 % do 22,3 %, z ktorého dôvodu sa poskytnutý úver považuje v zmysle § 11 zák. č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov. Súd tak uzavrel, že uzatvorená zmluva o úvere neobsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., pričom nedostatok čo i len jednej obligatórnej obsahovej náležitosti zmluvy o úvere je postačujúci pre záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle § 11 cit. zákona.

6. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd konštatoval, že ak žalovaný prijal plnenie vo vyššej výške ako bol poskytnutý úver, t.j. keď prijal plnenie nad 2.800,- EUR, prijal ho bez právneho dôvodu a je povinný ho vydať. Žalovaný sa bezdôvodne obohatil pokiaľ prijal plnenie nad čerpanú sumu (žalobca žalovanému celkovo uhradil sumu 3.580,09 EUR), z ktorého dôvodu sa bezdôvodne obohatil o sumu 780,09 EUR. Súd prvej inštancie preto posúdil žalobu ako dôvodnú, tejto vyhovel a žalovaného zaviazal uhradiť žalobcovi žalovanú sumu.

7. Spolu s istinou súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania s poukazom na § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a žalobcovi priznal úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 780,09 EUR od 29.08.2017, t.j. od nasledujúceho dňa po doručení žaloby žalovanému.

8. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol vo veci v plnom rozsahu úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie, prípadne zmeniť a priznať žalovanému náhradu trov konania.

10. V odvolaní uviedol, že hodnota RPMN je v úverovej zmluve uvedená správne a v súlade so zákonnou požiadavkou podľa § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. Výška RPMN je uvedená korektne spolu s predpokladmi pre jej výpočet, ktoré sú uvedené priamo v úverovej zmluve. Pri výpočte RPMN zohráva dôležitú úlohu aj presný dátum, kedy došlo k prvému čerpaniu finančných prostriedkov a nakoľko medzi zaslaním úverovej zmluvy na podpis a doručením podpísaného vyhotovenia späť uplynie niekoľko dní, žalovaný mal záujem poskytnúť klientovi korektne presnú hodnotu RPMN, pričom po zaslaní finančných prostriedkov bola klientovi oznámená. Z uvedených dôvodov žalovaný nepovažoval za správne a zákonné sankcionovať jeho korektný prístup bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Žalovaný ďalej uviedol, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby úverová zmluva obsahovala údaj o RPMN vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, pričom neuvádza, akým konkrétnym spôsobom má byť údaj o RPMN vyjadrený, teda či má byť výsledok výpočtu vyjadrený vo forme jedného čísla, alebo môže byť vyjadrený i vo forme určitého rozpätia ohraničeného minimálnou hodnotou RPMN a jeho maximálnou hodnotou. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES požaduje uviesť RPMN zrozumiteľne a stručne a keďže ani pravidlá pre výpočet RPMN ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch nedávajú iné kritérium, mal žalovaný za to, že postupoval v súlade

so zákonom aj smernicou a žalobcovi poskytol najpresnejšie informácie v požadovanej zrozumiteľnej podobe. V danom prípade tak nemôže ísť o ten istý prípad ako je uvedenie nesprávneho údajov v neprospech spotrebiteľa alebo jeho neuvedenie, ktoré vnútroštátna úprava sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Z hodnoty RPMN v úverovej zmluve je žalobcovi zrejmé, v akej výške sú náklady v zmluve zahrnuté, preto uvedená náležitosť úverovej zmluvy je splnená v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. Žalobca mal jasnú informáciu, že RPMN spojená s úverom je najmenej vo výške 21,6 % a najviac vo výške 22,3 %, t.j. v rozmedzí maximálne 0,7 %. Žalovaný považoval hodnotu RPMN za dostatočne určitú, ktorá poskytla žalobcovi kvalifikované a objektívne porovnanie úrovne jednotlivých spotrebiteľských úverov na trhu. Uvedenie hodnoty RPMN v rozmedzí od - do predstavuje korektný a najtransparentnejší prístup ku klientovi a jeho informovanosti. Žalovaný poukázal na rozsudok Okresného súdu Senica sp. zn. 9Csp/188/2017 zo dňa 21.03.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/24/2017 a rozsudok Okresného súdu Michalovce sp. zn. 19Csp/9/2018 zo dňa 05.09.2018 a konštatoval, že judikatúra ohľadom dodržania náležitostí úverových zmlúv v spotrebiteľských vzťahoch je veľmi rôznorodá a nejednoznačná, avšak postupným vývojom dochádza aj k zmenám zák. č. 129/2010 Z. z., na ktoré je v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.02.2018 sp. zn. 3 Cdo/146/2017 potrebné prihliadať aj pri doterajšej úprave cit. zákona. K absencii náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c) zák. č. 129/2010 Z. z. (adresy predávajúceho) žalovaný na záver dodal, že predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového úveru. Žalovaný teda nepreplácal kúpnu cenu formou úveru žiadnemu predajcovi, preto uvedenie adresy neexistujúceho predávajúceho nie je možné.

11. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že výška RPMN v rozmedzí od 21,6 % do 22,3 % môže pôsobiť ako zanedbateľný rozdiel, ale dôsledkom takto uvedenej náležitosti môže byť, že reálna hodnota RPMN nebude ani jedna z uvedených hraničných hodnôt a teda je neuvedená. Takýto spôsob uvedenia RPMN znamená, že presnú sumu nepozná ani sám veriteľ, keďže uvedené rozpätie dáva na výber 8 možných hodnôt. Z vykonaného dokazovania na pojednávaniach však vyplynulo, že skutočná hodnota RPMN je 25,26 %, teda mimo uvedeného rozsahu. Zároveň zo súčiny splátky a počtu splátok vyplýva, že celková výška splátok, ktoré žalovaný požadoval bola vo výške 5.617,08 EUR, pričom v zmluve uviedol sumu o 395,64 EUR nižšiu. Aj pre tento nedostatok možno úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko odporuje zneniu § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. Na záver dodal, že adresa predávajúceho nie je náležitosť totožná s adresou predávajúceho, na ktorej môže zákazník uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, pričom zákon s týmto stavom počíta v § 9 ods. 2 písm. b) a c) zák. č. 129/2010 Z. z. Ak by mal zákonodarca na mysli, že adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť je neoddeliteľnou súčasťou iba viazaného úveru, tak by to uviedol. Vzhľadom na uvedené skutočnosti tak žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd podľa § 34 CSP prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

13. Rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 24.11.2020 o 9.35 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 16.11.2020 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

15. Žalovaný v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú

vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

17. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

18. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

19. Odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

20. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil.

21. Počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Odvolacie námietky žalovaného nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

22. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého úver poskytnutý žalobcovi žalovaným je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase podpísania zmluvy, t.j. dňa 04.08.2012. Úverová zmluva zo dňa 04.08.2012 neobsahovala konkrétnu hodnotu RPMN podľa § 9 ods. 2 písm. j) cit. zákona.

23. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

24. Podľa § 11 ods. 1 cit. zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

25. Jednou z náležitostí, s absenciou ktorej zákon spája následok bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, je aj absencia údajov o RPMN, alebo uvedenie informácie o RPMN nesprávne a v neprospech spotrebiteľa.

26. Definícia RPMN je obsiahnutá v § 2 písm. i) v spojení s písm. g) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy 04.08.2012, v zmysle ktorého ročnou percentuálnou mierou nákladov sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z

celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 (písm. i/). Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ navyše musí uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok (písm. g/).

27. Ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 (§ 19 ods. 1 cit. zák.). Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykonala v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpanie, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom (§ 19 ods. 2 cit. zák.). Pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoju povinnosť za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere (§ 19 ods. 3 cit. zák.).

28. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je nepochybné, že údaj o hodnote RPMN, ktorý má zohľadňovať všetky náklady spojené s uzavretím zmluvy, ktoré bude povinný spotrebiteľ ako dlžník uhradiť veriteľovi nad rámec poskytnutej istiny, znamená významný údaj pre rozhodnutie spotrebiteľa o tom, do akej miery je ponúkaný záväzok pre neho výhodný v porovnaní s inými finančnými produktmi. Porovnanie je však možné urobiť len za situácie, ak údaj RPMN uvedený v zmluve je pravdivý, odrážajúci skutočné náklady spojené s úverom a súčasne, ak je vyjadrený jednoznačne. Bez ohľadu na fakt, že v čase poskytnutia úveru nie je zrejмый termín konkrétneho čerpania úveru, zákon vychádza z predpokladu, že určenie hodnoty RPMN zohľadňuje také údaje, aké tu existujú v čase uzavretia zmluvy a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak účelom údajá RPMN je umožniť spotrebiteľovi posudzovať korektnosť, či výhodnosť finančných produktov poskytovaných odlišnými veriteľskými subjektmi, musí mu byť tento údaj poskytnutý v jednoznačne určitej forme, nie v rozpätí, pretože takýmto spôsobom sa mári účel poskytnutia tohto údajá v zmluve, lebo porovnávanie rozpätí jednotlivých finančných produktov neumožňuje vyhodnotiť aká bude hodnota RPMN v konečnom dôsledku.

29. Správnosť tohto záveru súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožnil aj odvolací súd potvrdzuje aj Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 19.12.2019 vo veci C-290/19 RN proti Home Credit Slovakia a.s., v ktorom Súdny dvor EÚ konštatoval, že článok 10 ods. 2 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, zmenenej smernicou Komisie 2011/90/EÚ zo 14. novembra 2011, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola RPMN vyjadrená nie ako jedna konkrétna hodnota, ale ako rozpätie uvádzajúce najnižšiu a najvyššiu hodnotu. Súdny dvor dospel k záveru, že v prípade uvedenia hodnoty RPMN v rozpätí, nie je splnené kritérium zrozumiteľnosti a určitosti požadované Čl. 10 ods. 2 Smernice 2008/48 upravujúceho náležitosť RPMN, ktoré kritérium je významné pre poznanie práv a povinností spotrebiteľa vyplývajúcich zo zmluvy o úvere, keď použitie rozpätia môže nielen sťažiť posúdenie celkových nákladov úveru, ale aj uviesť spotrebiteľa do omylu, pokiaľ ide o skutočný rozsah jeho záväzku.

30. V prejednávanej spore z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že v úverovej zmluve nie je uvedená RPMN zrozumiteľným spôsobom v zmysle čl. 10 ods. 2 písm. g) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES zo dňa 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorého úplnou transpozíciou je zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách a ktoré túto povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvádza v § 9 ods. 2 písm. j) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a v súčasnosti v znení § 9 ods. 2 písm. h), keďže táto náležitosť bola v zmluve uvedená rozpätím a nie ako jedna konkrétna hodnota.

31. Nedostatok niektorých povinne stanovených náležitostí úverovej zmluvy nemá za následok neplatnosť zmluvy (či už úplnú alebo čiastočnú), avšak má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo znamená, že dodávateľovi nepatrí odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi a okrem istiny úveru dodávateľ nemá právo požadovať od spotrebiteľa iné náklady spojené s úverom.

32. Samotná táto skutočnosť má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov a skúmaním ďalších dôvodov, na ktorých súd založil svoj záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, sa preto odvolací súd v ďalšom nezaoberal.

33. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca uhradil žalovanému titulom úveru v období od 10.09.2012 do 14.02.2017 sumu 3.580,09 EUR, platobnými príkazmi na úhradu, ktorú skutočnosť žalobca preukázal prehľadom transakcií od 01.01.2011 do 11.04.2017 jeho osobného účtu v banke.

34. Vychádzajúc zo záveru, že žalobca bol povinný zaplatiť iba istinu úveru 2.800,- EUR, keďže úver bol bezúročný a bez poplatkov, pričom v skutočnosti uhradil žalovanému 3.580,09 EUR, vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie vo výške rozdielu 780,09 EUR v zmysle ust. § 451 ods. 2 OZ, keďže plnenie nad rozsah istiny je plnením bez právneho dôvodu.

35. Vecne správne preto rozhodol súd prvej inštancie, ak zaviazal v zmysle ust. § 451 ods. 1 OZ žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 780,09 EUR.

36. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, vrátane výroku o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

37. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

38. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).